

Mamma

Hún hnýtti mér blómakrans
og setti hann á höfuðið mitt
eins og kórónu.
Stjörnur dansa í augum hennar
og ástin skín af henni
eins og sólargeisli.
Ég myndi gefa henni himininn
og skýin ef ég gæti.
Ég sit í fangi hennar
og segi henni allt sem í hjarta mínu býr.
Nú ligg ég við gröf hennar í nýslegnu grasi
að hnýta blómakrans
sem hún mun aldrei sjá.

Fanndís Lilja Lárusdóttir

